

„(15) Soubor předmětů (§ 26) musí být evidován na jedné kartě a zařazen do příslušné odpisové skupiny podle hlavního funkčního celku.“.

na č. 286/1992 Sb., o daních z příjmů, jak vyplývá z pozdějších předpisů.

Čl. II

Předsednictvo Federálního shromáždění se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásilo úplné znění záko-

Čl. III

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1993.

Stráský v. r.

Kováč v. r.

627

SDĚLENÍ

federálního ministerstva zahraničních věcí

Federální ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 11. prosince 1953 byla v Paříži sjednána Evropská úmluva o rovnocennosti dokladů umožňujících přístup na vysoké školy (č. 15).

Jméнем České a Slovenské Federativní Republiky byla Úmluva podepsána ve Štrasburku dne 26. března 1991.

Listina o schválení Úmluvy Českou a Slovenskou Federativní Republikou byla uložena u generálního tajemníka Rady Evropy, depozitáře Úmluvy, dne 26. března 1991.

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku 5 odst. 2 dnem 20. dubna 1954 a pro Českou a Slovenskou Federativní Republiku na základě odst. 3 téhož článku dnem 26. března 1991.

Český překlad Úmluvy se vyhlašuje současně.

EVROPSKÁ ÚMLUVA

o rovnocennosti dokladů umožňujících přístup na vysoké školy č. 15

Vlády členských států Rady Evropy,

berouce v úvahu, že jedním z cílů Rady Evropy je společný postup v oblasti kultury a vědy,

berouce v úvahu, že tento cíl by byl dosažen snadněji, kdyby evropská mládež měla volný přístup k intelektuálním zdrojům členských států,

berouce v úvahu, že vysoká škola představuje jeden z hlavních zdrojů intelektuální činnosti v každé zemi,

berouce v úvahu, že studentům, kteří úspěšně ukončili středoškolské studium v jednom členském státu, by měly být přiznány veškeré možné výhody pro přístup na vysokou školu podle jejich výběru, nacházející se na území druhého členského státu,

berouce v úvahu, že takové výhody, které jsou též žádoucí v zájmu volného pohybu z jedné země do druhé, si vyžadují vzájemné uznávání dokladů o vzdělání umožňujících přístup na vysoké školy,

se dohodly na následujícím:

Článek 1

1. Každá smluvní strana uzná za účelem přijetí na vysoké školy nacházející se na jejím území, v případě, že toto přijetí podléhá kontrole státu, rovnocennost dokladů o vzdělání vydaných na území každé druhé smluvní strany potvrzujících, že jejich držitelé mají potřebnou kvalifikaci pro přijetí na obdobné instituce jako v zemi, kde tyto doklady byly vydány.

2. Přijetí na kteroukoliv vysokou školu je podmíněno místy, která jsou k dispozici.

3. Každá smluvní strana si vyhrazuje právo neuplatňovat ustanovení odstavce 1 ke svým vlastním státním příslušníkům.

4. Nepodléhá-li přijetí na vysoké školy nacházející se na území smluvní strany kontrole státu, zainteresovaná smluvní strana předá těmto vysokým školám text této úmluvy a vyvine veškeré úsilí, aby zmíněné vysoké školy přijaly zásady uvedené v předchozích odstavcích.

Článek 2

Každá smluvní strana zašle generálnímu tajemníkovi Rady Evropy do jednoho roku ode dne, kdy tato úmluva vstoupila v platnost, písemnou zprávu o opatřeních, jež byla přijata za účelem plnění ustanovení předchozího článku.

Článek 3

Generální tajemník Rady Evropy předá ostatním smluvním stranám informace, které obdržel od každé z nich podle výše uvedeného článku 2, a informuje Výbor ministrů o stavu plnění ustanovení této Úmluvy.

Článek 4

Pro účely této úmluvy

- a) pojem „doklad o vzdělání“ znamená jakýkoliv doklad, vysvědčení nebo jiné osvědčení, bez ohledu na to, v jaké formě bylo vydáno nebo zaregistrováno, které opravňuje držitele nebo zainteresovanou osobu ucházet se o přijetí na vysokou školu;
- b) pojem „vysoké školy“ znamená:
  - i) univerzity;
  - ii) instituce, které smluvní strana, na jejímž

území se nacházejí, pokládá za zařízení stejného typu jako vysoké školy.

Článek 5

1. Tato úmluva je otevřená k podpisu členskými státy Rady Evropy. Podléhá ratifikaci. Ratifikační listiny budou uloženy u generálního tajemníka Rady Evropy.

2. Tato úmluva vstoupí v platnost po uložení tří ratifikačních listin.

3. Pro každého signatáře, který úmluvu ratifikuje po jejím vstupu v platnost, vstoupí úmluva v platnost dnem uložení ratifikační listiny.

4. Generální tajemník Rady Evropy informuje všechny členské státy Rady Evropy o vstupu úmluvy v platnost, o smluvních stranách, které ji ratifikovaly, jakož i o uložení každé ratifikační listiny, ke kterému došlo později.

Článek 6

Výbor ministrů Rady Evropy může vyzvat kterýkoliv stát, který není členem Rady, aby přistoupil k této úmluvě. Každý stát poté, co obdržel tuto výzvu, může přistoupit k této úmluvě uložení listiny o přístupu u generálního tajemníka Rady, který informuje o jejím uložení všechny smluvní strany. Pro každý přistupující stát vstoupí tato úmluva v platnost dnem, kdy byla uložena jejich listina o přístupu.

Na důkaz čeho níže podepsaní, náležitě zmocnění za tímto účelem podepsali tuto úmluvu.

Dáno v Paříži dne 11. prosince 1953 v jazyce francouzském a anglickém, přičemž obě znění mají stejnou platnost, v jednom vyhotovení, které bude uloženo v archivu Rady Evropy. Generální tajemník zašle jeho ověřené kopie všem signatářům.

628

SDĚLENÍ

federálního ministerstva zahraničních věcí

Federální ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 15. prosince 1956 byla v Paříži sjednána Evropská úmluva o rovnocennosti částečného studia na vysokých školách (č. 21).

Jménem České a Slovenské Federativní Republiky byla Úmluva podepsána ve Štrasburku dne 26. března 1991.

Listina o schválení Úmluvy Českou a Slovenskou Federativní Republikou byla uložena u generálního tajemníka Rady Evropy, depozitáře Úmluvy, dne 26. března 1991.

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku 9 odst. 2 dnem 18. září 1957 a pro Českou a Slovenskou Federativní Republiku na základě odst. 3 téhož článku dnem 26. března 1991.

Český překlad Úmluvy se vyhláší současně.

EVROPSKÁ ÚMLUVA o rovnocennosti částečného studia na vysokých školách č. 21

Vlády členských států Rady Evropy, které podepsaly tuto Úmluvu,

berouce v úvahu Evropskou úmluvu o rovnocennosti dokladů umožňujících přístup na vysoké školy podepsanou v Paříži dne 11. prosince 1953;

berouce v úvahu Evropskou kulturní úmluvu podepsanou v Paříži dne 19. prosince 1954;

berouce v úvahu, že by významně přispívalo k většímu vzájemnému evropskému porozumění, kdyby více studentů, mimo jiné studentů moderních jazyků, mohlo absolvovat určitou část studia v zahraničí a kdyby zkoušky vykonané a kursy absolvované v průběhu tohoto studia mohly být uznány těmito studentům na vysokých školách v jejich vlastních zemích;

berouce v úvahu, že uznávání částečného studia absolvovaného v zahraničí by přispělo k řešení problému nedostatku vysoce kvalifikovaných vědců,

se dohodly na následujícím:

Článek I

1. Pro účely této Úmluvy se smluvní strany dělí na kategorie podle toho, zda orgánem, příslušným pro řešení otázek rovnocennosti na jejich území je:

- a) stát;
- b) vysoká škola;
- c) stát nebo vysoká škola podle konkrétního případu.

Každá smluvní strana sdělí generálnímu tajemníkovi Rady Evropy, který orgán je příslušný pro řešení otázek týkajících se rovnocennosti.

2. Pojem „vysoká škola“ znamená:

- a) univerzity;
- b) instituce považované smluvní stranou, na jejímž území se nacházejí, za zařízení podobná svým charakterem vysokým školám.

Článek 2

1. Smluvní strany spadající do kategorie a) odstavec 1 článku 1 uznají částečné studium absolvované studentem studujícím moderní jazyky na vysoké škole v jiné členské zemi Rady Evropy za rovnocenné obdobnému částečnému studiu absolvovanému na vysoké škole v jeho vlastní zemi, jestliže vedení první vysoké školy vydalo tomuto studentovi potvrzení, že ukončil uvedené částečné studium uspokojivě.

2. Délka částečného studia v souladu s odstavcem 1 bude stanovena příslušnými orgány smluvní strany.

Článek 3

Smluvní strany spadající do kategorie a) odstavec 1 článku 1 posoudí postup při uznávání částečného studia absolvovaného na vysoké škole v druhé členské zemi Rady Evropy studenty v jiných disciplínách, než moderní jazyky, zejména studenty zabývajícími se základním nebo aplikovaným výzkumem.

Článek 4

Smluvní strany spadající do kategorie a) odstavec 1 článku 1 budou podporovat jednostrannými nebo dvoustrannými opatřeními podmínky, za kterých zkouška vykonaná nebo kursy absolvované studentem v průběhu studia na vysoké škole v druhé členské zemi Rady Evropy mohou být pokládány za rovnocenné podobné zkoušce vykonané nebo podobným kursům absolvovaným na vysoké škole v jeho vlastní zemi.

Článek 5

Smluvní strany spadající do kategorie b) odst. 1 článku 1 zašlou text této Úmluvy vedení vysokých škol nacházejících se na jejich území a budou podporovat, aby toto vedení příznivě posuzovalo a uplatňovalo zásady uvedené v článcích 2, 3 a 4.

Článek 6

Smluvní strany spadající do kategorie c) odst. 1 článku 1 uplatňují ustanovení článků 2, 3 a 4 vůči těm vysokým školám, pro které stát představuje orgán, do jehož působnosti spadají otázky tvořící předmět této Úmluvy, a uplatňují ustanovení článku 5 vůči těm vysokým školám, které jsou samy orgánem, do jehož působnosti patří tyto otázky.

Článek 7

Každá smluvní strana zašle generálnímu tajemníkovi Rady Evropy do jednoho roku ode dne, kdy tato Úmluva vstoupila v platnost, písemné oznámení o opatřeních, která přijala za účelem realizace plnění článků 2, 3, 4, 5 a 6.

Článek 8

Generální tajemník Rady Evropy zašle ostatním smluvním stranám informaci, kterou od každé z nich obdržel podle článku 7, a informuje výbor ministrů o stavu plnění této Úmluvy.

Článek 9

1. Tato Úmluva je otevřena k podpisu pro členy Rady Evropy. Podléhá ratifikaci. Ratifikační listiny jsou uloženy u generálního tajemníka Rady Evropy.

2. Úmluva vstupuje v platnost po uložení tří ratifikačních listin.

3. Pro každý stát, který Úmluvu podepsal a poté ratifikoval po vstupu Úmluvy v platnost, vstoupí Úmluva v platnost dnem, kdy byly uloženy jeho ratifikační listiny.

4. Generální tajemník Rady Evropy informuje všechny členy Rady Evropy o vstupu Úmluvy v platnost, o smluvních stranách, které ji ratifikovaly, a o uložení do úschovy všech ratifikačních listin, ke kterému může dojít po vstupu Úmluvy v platnost.

5. Každá smluvní strana může uvést území, na němž budou uplatňována ustanovení této Úmluvy, v prohlášení adresovaném generálnímu tajemníkovi Rady Evropy, ten je zašle ostatním smluvním stranám.

Článek 10

Výbor ministrů Rady Evropy může vyzvat kterýkoliv stát, který není členem Rady Evropy, aby při-

stoupil k této Úmluvě. Každý takto vyzvaný stát může přistoupit k Úmluvě uložení listiny o přístupu generálnímu tajemníkovi Rady, který o tom informuje všechny smluvní strany. Každý přistupující stát je pro účely této Úmluvy považován za členskou zemi Rady Evropy. Pro každý přistupující stát vstoupí tato Úmluva v platnost dnem, kdy byl uložen jeho dokument o přistoupení.

Na důkaz čeho níže podepsaní, náležitě na to zmocnění svými příslušnými vládami, podepsali tuto Úmluvu.

Dáno v Paříži dne patnáctého prosince roku tisíc devětset padesát šest v jazyce anglickém a francouzském, přičemž obě znění mají stejnou platnost, v jednom vyhotovení, které bude uloženo v archivech Rady Evropy. Generální tajemník zasílá ověřené kopie Úmluvy každé vládě, která ji podepsala nebo k ní přistoupila.

629

SDĚLENÍ

federálního ministerstva zahraničních věcí

Federální ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 26. srpna 1991 byla v Praze podepsána Dohoda mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Rakouské republiky o převzetí osob na společných státních hranicích.

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 7 odst. 1 dnem 1. listopadu 1992.

Do textu Dohody lze nahlédnout na federálním ministerstvu zahraničních věcí a federálním ministerstvu vnitra.